UNIVERSITATEA Craiova

REPERCUSIUNILE VOIAJULUI LA NISA!

In campionatul trecut, între cele trei echipe studențești — „U" Cluj, Politehnica Iași, Universitatea Craiova — a existat o întrecere tacită, declanșată de o promisiune tentantă făcută de Ministerul Învățămîntului: formației clasată pe cel mai bun loc i se va oferi la sfîrșitul returului posibilitatea să efectueze un turneu în Franța în perioada de vară. Ba un moment dat se părea că...fericirea va poposi în tabăra studenților ieșeni. Le-a surîs doar, pentru că pînă la urmă a optat pentru **Oblemenco** și coechipierii săi, mai ales după isprava acestora de a-i înfrînge pe dinamoviști — pretendenți și cîștigători, după aceea, ai titlului — chiar pe terenul din șos. Ștefan cel Mare. Ocupînd locul 6 în clasament, fericiți peste măsură, craiovenii s-au împrăștiat pe la casele lor, n-au stat însă prea mult, și-au făcut bagajele și iată-i plecați spre Coasta de Azur.

JUCĂTORI	TOTAL MINUTE	SUMA NOTELOR
1. Niculescu (15)	1305	98
2. Ivan (15)	1295	105
3. Țarălungă (15)	1207	107
4. Velea (14)	1181	91
5. Strimbeanu (13)	1115	88
6. Deselnicu (11)	957	73
7. Oblemenco (10)	900	65
8. Tacoi (11)	866	66
9. Pîrvu (11)	711	72
10. Mincă (8)	709	55
11. Martinovici (10)	702	55
12. Oprea (8)	675	54
13. Niță (13)	634	77
14. Donose (9)	608	51
15. Neagu (9)	586	53
16. Papuc (6)	482	46
17. Bitlan (4)	315	27
18. Sameș (4)	235	21
19. Pilcă (3)	203	20
20. Boșoteanu (2)	98	6
21. Ustabacieff (1)	60	6
22. Lepădatu (1)	24	5

(În paranteze numărul meciurilor jucate).

O miuță, ore lungi pe plajă, un meci ușurel, alte ore de plajă, încă un meci-floare la ureche, promenade, întîlniri cu splendorile Nisei.

Reveniți în țară, Universitatea s-a trezit brusc în fața unei realități de-a dreptul stupefiante: **pînă la începerea campionatului mai rămăseseră zile ce puteau fi numărate pe degetele unei mîini și echipa nu efectuase nici un antrenament de doamne-ajută! Joacă** la București cu Steaua, **1—1**; rezultatul bucură dar e rodul unei pure întîmplări. La Craiova, cu C.F.R. Cluj, echipa își dezvăluie, într-o singură repriză, totala neputință. Numai fluierul arbitrului o salvează din corzi. Dar, intrată în horă, trebuie să joace și joacă mai mult ...bătuta. Rezultatul voiajului pe Coasta de Azur s-a concretizat, la sfîrșitul turului, astfel:

11. Universitatea Craiova 15 5 4 6 18—20 14 p

Răsfoim colecția revistei pentru a confrunta cifrele acestea cu cele înscrise în dreptul echipei în prima parte a ultimelor trei campionate: 1970/1971, locul 8 (15 7 3 5 12—12 17 p); 1969/1970, locul 3 (15 7 5 3 22—16 19 p); 1968/1969, locul 2 (15 8 3 4 30—25 19 p). Și în campionatele edițiilor 1966/1967 și 1967/1968, Universitatea a ocupat locuri foarte bune la încheierea turului. Niciodată însă unul atît de neliniștitor ca cel din toamna lui '71. Cauzele? Iată o parte dintre ele, în ordinea „contribuției" la comportarea nesatisfăcătoare a echipei.

PREGĂTIRE FIZICĂ NECORESPUNZĂTOARE. De fapt, nici un fel de pregătire fizică! Echipa, datorită turneului în Franța, a modului cum a fost privit acest turneu, n-a mai dispus în turul campionatului tocmai de arma ei cea mai de temut: **vigoarea.** Unsprezecele atletic, bătăios, extrem de greu de învins pe teren propriu în anii trecuți, a fost, în toamna trecută, purtat și zgîlțîit pe valurile campionatului ca o cutie de conserve pe o mare înfuriată.

DESELE SCHIMBĂRI DE FORMAȚII. Venirea unui alt antrenor la conducerea tehnică a Universității a necesitat — obiectiv vorbind — o serie de încercări, experimentări. **Cernăianu** trebuia să se convingă ce lot are la dispoziție, care dintre jucători corespund aspirațiilor lui, ideilor sale. **Niciodată n-a folosit Universitatea 22 de jucători într-un tur de campionat! Surprinzător este însă faptul că din acești 22, nici unul n-a jucat în întregime cele 1350 de minute ale turului!**

ACCIDENTĂRI, ABATERI DISCIPLINARE. Oblemenco și **Neagu**, doi dintre pilonii echipei, au „cochetat" mai mult ca oricînd cu ghipsul, cu bandajul, cu tratamentul mediculuj (în fond, faptul se datorește tot unei pregătiri insuficiente). Un al treilea pion de nădejde al echipei — **Deselnicu** — a stat pe tușă aproape o treime din tur ca urmare a unui gest nesportiv, iar marea speranță a atacului, **Pîrvu, s-a...** ambiționat să facă cunoștință, în două luni, cu toate tufetele Craiovei!

INCA O LOVITURĂ DE MACIUCA. În primele șase etape, Universitatea Craiova **a trebuit să joace patru meciuri în deplasare**, cu patru dintre cele mai puternice echipe ale campionatului: **Steaua, Dinamo, Sport Club, Universitatea Cluj!** Se știe cît de mult contează un start bun, un moral solid la o echipă, chiar dacă puterile n-o prea ajută. Programarea — deficiență mai veche, care a atins și alte echipe — a constituit o lovitură în plus pentru echipă, pe care a primit-o în creștetul capului și care a amețit-o de-a binelea pentru aproape tot restul turului.

Antrenorii **Cernăianu** și **Deliu**, majoritatea jucătorilor, au încercat pe parcursul turului să mai repare cîte ceva, din mers. Rezultatele au fost însă insignifiante, **echipa fiind învinsă de patru ori cu severul scor de forfait!** Dar, cu chiu cu vai, turul s-a încheiat, a avut loc o ședință de analiză-fulger, s-a spus tot ce trebuia să se spună, lotul a luat o scurtă vacanță și s-a reunit la începutul lunii ianuarie cu scopul declarat de a începe pregătirile de la... alfa. Unde? Tot pe Valea Prahovei ca în iernile precedente?

„Sînt sătul de Valea Prahovei" — a spus **Cernăianu** fără vreun fel de aluzie la fosta lui echipă. Se referea doar la faptul că e prea... zgomotoasă. Privirile au făcut o întorsătură de 180 de grade, spre apus, și autobuzul a pornit și s-a oprit în defileul Cernei, acolo unde, de cîțiva ani, U.T.A. își pregătește și încearcă... bateriile cu tragere lungă! Și s-a pus serios pe treabă. După încheierea „perioadei Herculane" am stat de vorbă cu antrenorii și jucătorii craioveni, rugîndu-i s-o caracterizeze în mod concis: **„Niciodată echipa n-a muncit cu atîta seriozitate"** (C. Deliu), **„De-a dreptul fantastică. am alergat cît în șapte meciuri"** (Oblemenco), **„La un moment dat credeam că mă sufoc"** (Martinovici).

— **Tot ceea ce am făcut va fi simplă... poezie dacă n-o vom demonstra în capionat, în meciurile cu Steaua, Dinamo, Sport Club, „U" Cluj în fața cărora va trebui să ne revanșăm** — ne mărturisea C. Cernăianu. **Atunci se va vedea dacă stagiul nostru de pe Valea Cernei este reversul celui făcut în vara trecută la Nisa. Reversul, dar cu... virf și indesat. Nu mă mai îngrijorează pregătirea fizică a echipei. Altceva mă frămîntă acum. De fapt este vorba despre două aspecte deosebit de dificile. Primul: un grup compact de jucători a ajuns la vîrsta de 30 de ani, ceea ce trebuie să ne dea serios de gîndit. Al doilea: anii trec și peste Oblemenco — realizatorul de goluri. Campionate la rînd s-a bătut singur înfipt în mijlocul apărărilor adverse. Pîrvu l-ar fi putut ajuta, dar la Pîrvu nu mai vreau să mă gîndesc. Sub nici un motiv...**

Laurențiu DUMITRESCU

OBLEMENCO, împotriva a trei adversari. Nu are nici un coechipier în preajmă. Este de fapt **problema care-l frămîntă pe antrenorul C. Cernăianu.**
Foto: S. BAKCSY

FIȘIER COMPETIȚIONAL

18. VIII	: Selecționata Liban	(a)	5—1
22. VIII	: Steaua București	(d)	1—1
29. VIII	: C.F.R. Cluj	(a)	2—2
5. IX	: Sport Club Bacău	(d)	0—3
12. IX	: Politehnica Iași	(a)	5—0
26. IX	: Dinamo București	(d)	0—3
3. X	: „U" Cluj	(d)	0—2
15. X	: Rapid București	(a)	3—0
24. X	: A.S.A. Tg. Mureș	(d)	0—0
31. X	: Steagul roșu Brașov	(a)	1—0
7. XI	: Bonsucceso	(a)	2—1
17. XI	: F. C. Argeș	(a)	1—2
28. XI	: Petrolul Ploiești	(d)	1—1
2. XII	: U. T. Arad	(d)	0—3
5. XII	: Crișul Oradea	(a)	2—0
8. XII	: Jiul Petroșani	(d)	0—3
12. XII	: Farul Constanța	(a)	2—0

Așadar: 17 meciuri disputate, dintre care 15 în campionat (5 victorii, 4 egale, 6 înfrîngeri, golaveraj 18—20) și două amicale internaționale, ambele cîștigate, golaveraj 7—2.

Nu a reușit, în nici un moment, să iasă din mediocritate, atît ca rezultate, cît și ca valoare de joc. Are numai trei puncte cîștigate în deplasare. De cele mai multe ori se impune greu și acasă. Desele schimbări de formație au dereglat jocul, reușind doar patru meciuri bune, ceea ce este foarte puțin pentru Universitatea Craiova. Evoluția șterearsă și rezistența fizică deficitară au ieșit cel mai mult în evidență. În general, echipa forțează în primele 30 de minute. Dacă nu marchează, jocul ei degenerează, jucătorii par disperați, își revin foarte greu. Echipa parcă nu concepe să fie condusă. În vara anului trecut s-au făcut greșeli mari în ceea ce privește conținutul pregătirii. De asemenea, echipa trece printr-o perioadă de reconstrucție. Totuși cel puțin spre sfîrșitul turului, Universitatea ar fi putut arăta unele din roadele acestor schimbări. Sperăm ca în returul campionatului Universitatea să-și clarifice jocul și spiritul de a aborda partidele precum și rezistența de competiție a jucătorilor.

(DIN APRECIERILE COLEGIULUI CENTRAL AL ANTRENORILOR)

POLITEHNICA Iași

O ECHIPĂ ZBUCIUMATĂ

Politehnica Iași este mica decepție a acestui campionat. O echipă care „șarjase" atît de spectaculos și cu atîtea merite în trecutul campionat, căreia i se ridicau osanale și care iscase un cortegiu de proteste împotriva cîtorva arbitraje vicioase ce o împiedicaseră să escaladeze clar scara clasamentului, avea datoria față de ea însăși și față de cei care au crezut în ea, să confirme, fără echivoc, în actualul campionat. Dar Politehnica Iași a dezamăgit și paradoxul cel mare trăiește în primul rînd din constatarea că în afara unui singur jucător de bază (Iordache), nici un fir de păr nu s-a clintit din efectivul de ieri al team-ului din Dealul Copoului. Vorbind de actuala Politehnică Iași, comparația cu ediția 1970/1971 mi se pare inevitabilă și necesară. De ce actuala Politehnică Iași, uitîndu-se în propria oglindă, de ieri, se vede urîțită, strîmbă și împuținată?

JUCĂTORI	TOTAL MINUTE	SUMA NOTELOR
1. Costaș (15)	1350	109
2. Ianul (15)	1350	120
3. Simionaș (15)	1350	113
4. Romilă I (13)	1170	81
5. Moldoveanu (14)	1157	84
6. Lupulescu (13)	1078	78
7. Incze (13)	1048	76
8. Marica (15)	1029	105
9. Mărdărescu (12)	955	83
10. Pal (10)	869	66
11. Stoicescu (11)	857	73
12. Cuperman (9)	764	56
13. Alecu (9)	551	50
14. Hanceariuc (5)	387	34
15. Romilă II (9)	379	57
16. Sofian (4)	274	20
17. Greerosu (2)	180	14
18. Dănilă (3)	64	5
19. Biliboacă (1)	12	47

În paranteze, numărul jocurilor la care au participat jucătorii

INDISCIPLINA, BAT-O VINA!

Credem că indisciplina s-a insinuat cu pas moale, perfid, pe nesimțite în viața acestei echipe. Cînd, cum și de ce, este dificil de a răspunde. Cert este că ea a găsit terenul propice și la fel de sigur mai este că ea a izbucnit pentru prima dată șocant chiar la capăt de drum, în perioada pregătitoare a turului de campionat de care ne-am despărțit... Echipa era la motelul Bucium, pe unul din dealurile între care stă pitită vechea capitală a Moldovei. Purcese în locul acela pitoresc și retras pentru pregătiri asidue (care n-au fost decît lejere, după spusele jucătorilor) dar Politehnica urcase pînă la Bucium fără doi din jucătorii ei de bază, incontestabile vedete locale și valori fotbalistice de netăgăduit Cuperman și Moldoveanu. Cei doi înaintași prestigioși călcaseră la un antrenament anterior disciplina pretinsă, avuseseră o atitudine deplasată, irevorențioasă față de conducerea tehnică, un spirit refractar mocnit izbucnise deodată într-o altercație care nu mai admitea compromisuri. Antrenorul V. Mărdărescu jucase atunci o carte mare și a renunțat la prezența celor doi jucători, ce, în disperare de cauză, au mai încercat să arunce sămînța răzmeriței. Dar băieții au rămas lîngă antrenorul lor. Mărdărescu pierduse doi jucători buni, dar cîștigase un război psihologic.

Trecînd peste tulburările subiective care țineau de sentiment și de orgoliu, se punea întrebarea dacă intransigența antrenorului ar fi sporit sau nu profitul colectiv al echipei. Așa cum s-au desfășurat lucrurile, se pare că da. Cu condiția ca severitatea să aibă temelie de principiu și consecvență cu reflex pedagogic. Trebuia o demonstrație în acest sens, mai ales că toate ședințele pregătitoare vizau o formulă de joc în absența celor doi înaintași vinovați. Îmi amintesc cum Mărdărescu și Avasilichioaie preconizau o formulă cu Biliboacă lîngă Lupulescu și cu Romilă II mijlocaș de acoperire cu sarcini ofensive. Era desigur o inovație fortuită. Ba, mai mult, echipa a și jucat în noua concepție, în „Cupa municipiului București" ocupînd un onorant loc II sub privirile lui Cuperman și Moldoveanu, doi anonimi așezați în tribună pe locurile indicate pe bilet. Poate că reintrarea, împăcarea așteptată ar fi trebuit să survină pe măsura realinierii „tandemului" în culpă la disciplina generală și la gradul de pregătire adecvat. Dar stupoare! Resorturi a căror natură ne scapă, s-au pus în mișcare și iată, în prima etapă de campionat Politehnica Iași apare în arenă în formația sa „clasică", dar cei mai buni înaintași ai ei, neantrenați în perioada cea mai propice, nu mai puteau reprezenta decît un suport valoric cu nuanță teoretică. Cu alte cuvinte germenul indisciplinei nu fusese decapitat.

JOCUL POLITEHNICII, ÎN SUFERINȚĂ

Achizițiile Politehnicii, Romilă II, Biliboacă și portarul junior Mihuț n-au putut șterge amintirea lui Iordache (asupra cărui caz ni se pare inutil să insistăm). Nici Costaș, talent autentic, dar fraged și fără rodaj suficient, nu l-a putut suplini pe deplin pe Iordache. Am mai spus că Moldoveanu și Cuperman, admițîndu-le chiar bunăvoința maximă, nu se puteau egala; Ianul, însuși Ianul dădea semne de nesiguranță, Incze pierduse cheia formei sale miraculoase din campionatul anterior, Stoicescu acuza o afecțiune medicală complexă care l-a ținut un timp departe de condiția adevărată a unui jucător în plină activitate. Așa se face că începutul de campionat a fost de rău augur. În șase etape echipa acumulase doar două puncte, dintre care unul pe teren propriu (cu „U" Cluj). Bătaia cea mai cumplită s-a produs la Craiova (0—5) dar „Waterloo"-ul s-a consumat pe gazonul de acasă, cînd Petrolul a spulberat visul reabilitării cerute de toată suflarea unui oraș. Echipa nu mai juca ca înainte, „un-doi"-urile iuți și percutante ale lui Cuperman și Lupulescu (ostenit și mai greoi ca oricînd) rămăseseră doar o amintire frumoasă, defensiva etala fisuri care puteau lua spontan proporții tragice. Meciul cu Petrolul aruncase, de fapt, a doua bombă de indisci-

(Continuare în pag. 5)